

ROCK Profiler

Mickey Dee

Mickey Dee

Jag kommer ihåg när jag själv träffade Motörhead på en nattklubb i Södertälje. De hade just anlänt från en spelning i Finland och när vi sitter och dricker vår bira så kommer Pete Gill och Michael Burston in och frågar om de får slå sig ner. När det framkommer för oss att det är Motörhead som just kommit så blev det lite pirrigt. Jag hade redan då Motörhead som idoler och hade just tjackat Lp:n On Parole. Vad jag vill komma till är att när Lemmy och Phil Campbell också anlände så var jag väldigt nervös och säkerligen polarna också. Efterfest på hotell Skogshöjd blev det och ett varsitt backstage pass. Nu ska jag träffa Scorpions trummis Mikkey Dee, som var Motörheads trummis och den som jag efter Lemmy ser som den bästa Motörheadmedlemmen.

Mickey Dee är född 1963 i oktober och har haft musiken i sitt liv hela tiden. Aktivt har han själv lirat i nästan 49 år men aktivt haft som sitt levebröd sedan 1984. Han har musiker i familjen som han växt upp med även om det varit i en helt annan genre.

Mickey Dee började som de flesta stora musiker väldigt tidigt med musik. Mickey säger att han redan som 5-åring grabbade stockarna och började lira på trummor. Och när han blev 7 så bildades det första bandet han var med i, The Young Purple, tillsammans med Mikkeys granne Peter som var två år äldre.

-Men det blev än del spelningar på fritidsgårdarna runt omkring och repertoaren bestod mest i covers från Johnny Winter, Hendrix och Stones. Jag var ju inte mer än 7 bast när det drog i gång så man kunde ju knappt hålla takten men det var då det hela började, säger Mickey.

Snack inman giget med Scorpions Foto: Lasse Gustafsson

Mickey Dee trumslagarpojken

Mikkey Dee med Nadir

Mikkey Dee med King Diamond

Sedan när jag fick det andra erbjudandet så skulle vi precis ut på en 12 månaders turné med Dokken och då kunde jag inte bara lämna. Jag fick väl ett par erbjudande till sedan och när jag väl tackade ja till Motörhead så kände jag själv att nu passar det, nu kan jag nog göra skillnad i det här bandet och tillföra något. Och det var väl då först som jag kände att jag verkligen hajade vad det hela handlade om. Och då kände jag mig jätkligt glad att jag hade tackat nej först och få utvecklas och skaffa erfarenheten först. För då kunde jag ställa mig upp rakryggad och säga, att så här ska det vara, det kunde jag inte innan för då var man mer som en bebis.

Början

På 80-talet började Mikkey spela med lokala band som Nadir och Geisha, och 1985 så flyttade då hela bandet till Köpenhamn.

-Där fick jag kontakt med Timi Hansen och Michael Denner och började hänga med dom, och när man fick frågan om att spela in en platta och en 3 månaders turné i USA var det verkligen inte fy skam. Jag började sedan lira med King Diamond 1985 och jag gillade ju verkligen musiken och där drog ju det i gång då med King Diamond. Sedan kom även Pete Blakk med 1988. Under USA turnén så blev vi jättestora innan vi visste ordet av, säger Mikkey med ett leende. Efter spelningar på Vic Theatre i Chicago och två tre kvällar på Aragon Ballroom som alla var utsålda så insåg man, shit så stort det var. Men och jag förstod ju inte det då, utan först när jag lirade med Dokken hur stort det egentligen var med King

-Du fick ett erbjudande av Lemmy som du först tackade nej till.

-Det var under en spelning 1986, jag tackade nej av två anledningar. Dels så trivdes jag med King Diamond och har aldrig varit någon som hoppat mellan olika band, och dels för att jag inte tyckte att jag hade förtjänat strecken på mina axlar än. Och sedan tänkte jag att dessa killar de kommer att käka mig till frukost. De var på en helt annan nivå tyckte jag då, och Mikkey jämförde det med collagegrabbar som lirar hockey och genast draftas upp till NHL och sedan bara försvinner.

Mikkey Dee med Don Dokken

Mikkey Dee som vi fram till 2015 var vana att se honom. Bakom trummorna i Motörhead var han motorn.

Nytt Band Ny Stil

-Hur är det nu med Scorpions, får du fria händer?

-Absolut, Scorpions är ett demokratiskt band och alla säger vad de tycker. Visst Klaus, Rudolf och Mattias som har varit med så länge är de som styr skeppet, men sen vill de ju att jag skall göra det jag vill och komma med nya idéer. Sedan är det ju så att jag vill ju förändra till det bättre. Om de nu hade haft en trummis som passade som handsken som är riktigt jäkla bra och sedan lämnar, kommer jag då och skall axla det skeppet och inte klarar det ordentligt, då hade jag aldrig hoppat på en sådan här grej.

Jag kände att de behöver ett byte och jag är rätt gubbe för dom, jag kan göra skillnad här i ett stort klassiskt band, jag tänkte att jag skall fan ta mig in till dom och tala om var skåpet ska stå och det uppskattade dom. De märkte att, fan vi har inte fått en ny motor utan en helt ny bil.

-Det har ju blivit ett visst kast, en viss skillnad är det ju i genren jämfört med Motörhead.

-Jo men det är ju bara positivt, fan vad jag längtat efter något helt annat. Har du käkat hamburgare i 25 år så kanske du vill hoppa över till pizza ett tag.

Motörhead kunde man ju på sina fem fingrar. Vi gjorde 12 plattor, massa live framträdanden, DVDs, runt 5000 gig vilket är en massa gig och en hel del andra låtar som inte har getts ut.

När då det här kom med Scorpions så blev det ju en nytändning, något annat att spela.

Mikkey Dee bakom trummorna med Scorpionsloggan projicerad på backdroppen

Foto: Jan Yfver

-Med nytt band och nya turnéer, får du ihop det med familjelivet.

-Jo det fungerar. Familjen är inget som bara har dykt upp helt plötsligt. De har ju varit med och växt med hela resan och hanterar det bra. Och så länge det fungerar och har en balans mellan två familjer som det faktiskt är med ett band, så får båda sidor sin beskärda del. Men visst har det funnits stunder då familj två tagit för mycket, alltså Motörhead och även då man känner att man vart hemma för länge och det är dags att dra.

Men har man en förstående fru och ungar så går det bra. Men visst det svårt att lämna ungarna när man ska i väg på längre turer. Men de är ju vana vid det här och har lärt sig ta det. Nu är de dessutom så stora så nu är de tingen problem alls.

Mickey Dee med sin fru Mia Foto: Jan Yfver

-Jag skulle vilja säga, att alla de band jag spelat med, eller så många är det inte, har kommit i precis rätt ordningsföljd. Hade jag fått börjat med Scorpions, eller börjat med Motörhead så hade det varit en helt annan trummis av mig idag. Jag fick den här sjysta starten med King. Den identitet jag hittade på trummorna var något som världen tyckte om. Från att ha varit Micke i Göteborg så slog man upp tidningarna som var större då, som hade artiklar om de stora trummisarna och där var man med bland topp tio. Då man såg Mickey Dee på fjärde plats så funderade man vad fan är det här. Man fick ett erkännande och byggde sig sin plattform och kunde ta steget ut från King som egentligen bara var en riktig soppa av olika musikstilar blandade och gå till Dokken som gjorde att jag kunde slappna av och spela rock och bara groova genom låtarna. Sedan kändes det riktigt bra och man visste vad man gav sig in på med Motörhead. Och det var ingen lätt resa alls. Man måste snabbt snabbt bli accepterad av fansen, för Motörhead var inget band utan en institution, en livsstil. När vi första gången kom till England och fansen såg ut som vad fan är det här, har ni tagit med en jäkla amerikansk pudelrockare. Fansen visste ju inte alls vem jag var. Det skulle ju vara smutsigt lukta illa och vara stenhårt, han tvättar ju håret den här killen, vad är det frågan om. Då stod det ju 200 pers backstage och tyckte fuck you, men sedan efteråt så sträckte de ut händerna och då var det jag som sa fuck you till dom. Jag var ju tvungen att bli accepterad på en gång annars hade det inte funkat. Så nä, faktiskt önskar jag inget annat utan det har gått precis så som jag vill. Visst kan man drömma orealistiskt, klart man önskat man vore originaltrummis i Led Zeppelin men god dag yxskaft. Jag är nöjd med min resa och den resa jag börjar med Scorpions. Jag önskar bara att mina armar, ben och hälsan får vara med. Jag tänker absolut inte bli någon som folk kommer att säga, "Jo men han var bra en gång". Så lång jag kan gå upp där och kick fucking ass så gör jag det. När den dagen kommer, och det gör den, när jag inte längre levererar, då packar jag mina grejer och hittar på något nytt. Då har jag spelat färdigt. I alla fall på de stora scenerna.

Mickey Dee har även en fantastisk konstnärlig ådra. Mickey Dee Art är värt ett besök där han har sina verk gjorda av foton, mörker, ljus och långa tider. mickydeear.com

Mickey Dee ställer ut sina verk och samtalar med eventuella köpare Foto: Jan Yfver